

52. NEMZETKÖZI
EUCCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020.
szeptember 13-20.

“ Minden forrásom
belőled fakad! Zsolt 87,7

NEKtár – szeptember

„A cserkész egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.”

Kedves Cserkésztestvérem!

Gondolom, Te is elszomorodtál, amikor tavasszal megtudtad, hogy egy évvel későbbre csúszik a NEK, melynek megvalósulásáért Te is dolgozni szerettél volna. Én is így éreztem, de azután rájöttem, hogy igazából kaptunk egy ajándék cserkészévet a felkészülésre, a ráhangolódásra. Így nem lóhalálában fogunk beesni a Kongresszus eseményei közé, hanem felkészülve, a sikerért mindent megtéve, és a lelki élmény befogadására is készen állhatunk majd szolgálatba. Azon tűnődve, hogy ezt hogyan tudjuk elősegíteni, született meg a **NEKtár** ötlete. Minden héten küldünk Neked egy kis lelki táplálék-alapanyagot. Ahogy a méhek is az összegyűjtött nektárból, a maguk részét is hozzáteve készítenek mézet, így mi is csak az „alapanyagot” küldjük. Biztosan finom lesz a belőle készült mézed, de Rajtad áll, hogy mennyire!

Minden hónapban a cserkésztörvény egy-egy pontját állítjuk a középpontba, és erről fog szólni az összes levél. Az elsőben rövid „törvénymagyarázatot”, a törvényünkhöz kapcsolódó gondolatokat olvashatsz majd, korosztályi bontásban. (Persze, nem tilalmas a másik elolvasása sem... 😊) A következő héten egy olyan filmre hívjuk majd fel a figyelmedet, mely összekapcsolható ezzel a törvénnyel. Ezt követi majd egy irodalmi alkotás, végül pedig valami tevékenység-ötlet.

Hp, azaz Grynaeus András cst., CserkészekNEK nevelési munkacsoport

A cserkész egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

ifjabbaknak:

Nemrégiben olvastam az egyik közösségi oldalon, hogy a macskák őszinték. Kifejezik az érzelmeiket. Ez egyeneslelkűség? De ha eszembe jut az „ami a szívemen, a számon” mondás, akkor is fölmerül bennem a kérdés: ez egyeneslelkűség? Vagy a chatelés közbeni kisebb csúsztatások, vagy egy kis korrektúra az instás fényképeken. Ez egyeneslelkűség? És ha túl nagy a hasonlóság két cserkész zárthelyje között, amelyek írói történetesen igen közel ültek egymáshoz, ez egyeneslelkűség, vagy segítőkészség? Vagy ha cserkészlistán keresek „okosban” megoldható (gyakorlatilag még adócsalásos) helyzeteket – ez egyeneslelkűség?

A megoldás nem is ezeknek a konkrét helyzeteknek a boncolgatásában található, hanem a személyiségemben. Korrekt vagyok-e? Megbízható? Legyek előrelátó, de ne legyek számító. Megválogathatom a körülményeket, a módot az igazság feltárásához, miközben meghamisítom a valódiságát. Ki-ki maga helyettesítse be, mit ért igazság és mit valódi alatt. Ha nincs még halvány különbsége sem bennem annak, hogy hogyan lehet igazsággal/valósággal pusztítani és megfontolt szóhasználatot gyógyítani, akkor van mit tanulnom.

„Ez az én testem. Ez az én vérem.” Közben kezébe veszi a kenyeret és a kelyhet.

Valóban az, hitem szerint is.

De ha elkezdem boncolgatni: kitől, mitől, hogyan, mikor, meddig, akkor az igaz-valós tartalom könnyen szertefoszlik. Főleg, ha a kérdéseket azért akarom fölteni és megválaszoltatni, hogy kizárólagos hatalmat, egyedülálló tekintélyt biztosítsak magamnak, saját szűkebb közösségemnek.

Ezek a helyzetek ritkán derülnek ki ilyen nyilvánvalóan: „hatalomért”. Nagyon sokszor tudjuk igazsággal leplezni hamis valóságunkat. Ha a cserkésztörvényre fogadalmat tettem, akkor a csapdák önmagamban való felismerésére is tettem.

Jó áttetszőnek lenni.

idősebbeknek:

A becsület és őszinteség két olyan emberi tulajdonság, magatartásforma, amely nemcsak az egyes embert minősíti, de feltétele is minden egészséges emberi kapcsolatnak. Ez a kapcsolat lehet a barátság, szerelem, a házasság és család, munkatársi viszony, osztályközösség, lakóközösség, egyházi vagy világi társaság, szomszédság, politikai párt, de egyáltalán az együttlét, együttélés bármely formája. Egészséges emberi kapcsolat, ahol van bizalom, szavahihetőség, együttműködés, közös célokért való küzdelem. Ahol számíthatunk egymásra.

A becsület és őszinteség abból az egészséges gondolkodásmódból fakad, amely a másik emberben is a jót feltételezi, nem keres kibúvókat, nem gyanakvó, nem rabja a mindenkori önző érdekeinek.

Törékeny kincs, amit következetes önneveléssel lehet megszerezni, de amelyet könnyű elveszíteni.

A hiányát talán jobban észrevesszük. A becstelenség és a hazugság a személyiségünk belső meghasonlása. Mást mondok, mint amit gondolok. Nem tartom meg az „adott szavamat”. Elárulom a barátomat. Ravaszság, félrevezetés, más becsapása, kihasználása mind-mind beteg-lelkű embert jelöl.

Az eszményi cserkész olyan fiú és lány, akiben meg lehet bízni, akinek a szavára „mérget lehet venni”.

Ehhez az is hozzátartozik, hogy tud titkot tartani. Nem fecseg ki mindent. Tud mértéket tartani a beszédben. Nemcsak igazat mond, de csak azt mondja, ami igaz, vagyis érték a másik számára. Nem pletykás. Inkább dicséretet mond, mint kritikát.

Kedves Cserkésztestvérem!

Ezen a héten egy kb. 20 perces rövidfilmet ajánlunk Neked. Nézd meg, vagy ha már láttad, akkor nézd meg újra, mert az ebben a hónapban középpontba állított törvényünkhöz kapcsolódik.

https://www.youtube.com/watch?v=kRODi_tArXO

Őrsöd tagjaival, vezetőtársaiddal beszéljete a felmerülő kérdésekről!

Hp

Kedves Cserkésztestvérem!

Ezen a héten egy novellát olvashatsz. Az írója ismerős, a történet valószínűleg kevésbé, a helyzet pedig...

Hp

A bizonyítvány

Sok bizonyítványt kaptam már életemben – egy-két gyenge darab is volt köztük –, de ez volt a legkeservesebb, pedig csak félévi volt. Szóval javítható, mégis úgy szíven ütött, mint azóta egy se, pedig akadtak köztük javíthatatlanok is. Egyébként szép téli nap volt, és délutánra korcsolyázás volt előírva a Szokola jegén, amely ekkor már elég vastag volt ahhoz, hogy bánatom alatt ne szakadjon be.

Otthon nem vettem észre rajtam semmit a kérges szívű szülők, pedig csak három gombócot tudtam fogyasztani a töltött káposztából, és utána a bizonyítványt a Családi Tanácsadó című könyvbe rejtettem, abban a hitben hogy hátha előveszi valaki a könyvet, s akkor... hát akkor túl leszek rajta.

Ebben a várakozásban kissé nyomottan róttam köreimet a Szokola jegén, és itt is csodálkoztam, hogy senki se vette rajtam észre, hogy... hát igen: megbuktam. Kettőből!!!

– Na, mit szóltak? – intett felém Horváth Laci, aki szintén érdekelve volt.

– Semmit. Majd kijavítom... Hát nálatok?

– A mama sírt egy kicsit, aztán kiabált, de tudja, hogy Antóni pikkel rám... – mondta Laci vidáman, és elsiklott a part felé, ahol Havas Gyuszi a hatodik “kadettugrást” csinálta hiba nélkül.

Lacit irigységem fekete felhője kísérte. Ez már túl van rajta. Istenem, milyen szerencsés! Az ő apja meghalt, az enyém pedig nem síró természetű. Sajnos... Nálunk ha sírt valaki, az csak én lehettem, esetleg anyám, de az apám?

Múltott a nap. Vörös ragyogása már a malom felé hajlott, és a nádasból esti párok jöttek elő fagyosan, mint az éj lehelete. Lecsatoltam a korcsolyákat, s ekkor elhatároztam, hogy meghalok. Tisztult a jég is, hazamentek a boldog, bukás nélküli egyének, s én halálra szántan, lassan botorkáltam hazafelé. Néztem házunkat messziről, de nem látszott rajta semmi különös. Világosság nem volt az ablakokban, s így messziről olyan rideg, siralomház külseje volt.

Ugye, megmondtam, hogy keményebben kell fogni ezt a kölyköt... – szinte hallottam és láttam apámat, amint nehéz léptekkel jár fel-alá – de csak jöjjön haza, majd... Kicsit remegett a kezem, és most éreztem csak, hogy milyen nagy a baj. Kettőből... A házban dermedt csend. Senki, sehol.

– Úristen, hová mentek? Rendőrségre, talán a gimnáziumba az igazgatóhoz vagy a nagyszüleimhez megbeszélni az “ügyet”?

A konyhában Lassú Kati ült, aki ilyenkor hozta a tejet, és fel is forralta, ha nem talált a konyhán senkit.

– Hol vannak? – suttogtam, ahogy gyászházhoz illik.

Kati fontoskodva melengette a kezét.

– Hajaj – mondta Kati bizalmasan –, elmentek. Édesapád feketében, anyád is a sötétkék ruhájában, nyakláncosan...

Lerogytam egy székre, és elsírtam magam.

– Feketében? Azt hitték talán, öngyilkos lettem...

– Mi bajod van?

– Katikám, én megbuktam – és lehajtottam a fejem a konyhaasztalra.

– Meg? – kérdezte Kati csodálkozva. – Apádék meg a színházba mentek.

– Ilyenkor?

– Mér', hát nem hétkor kezdődik?

– Katikám, hát nem érted, hogy megbuktam?... Ilyenkor a szülők nem mennek színházba. – Kati tanácstalanul nézett rám, én pedig bementem a szobába, és felnéztem a Családi Tanácsadó című piros kötéses műre. Ott volt a helyén. Benne a bizonyítvány, benne a két elégtelen. Szóval még nem tudják... és ekkor úgy éreztem, ezt a várakozást, ezt a bizonytalan rémséget már nem bírom tovább. Elbujdosom! Meghalok! Mindegy, csak már vége legyen!

“ Minden forrásom
belőled fakad! Zsolt 87,7

A bizonyítványt az asztalra tettem, télikabátom alá három inget és két szvettert vettem, és könnyeztem.

– Katikám, elmegyek. Vissza már nem is jövök, majd mondd meg... nem élem én ezt túl...

– Hideg van kint – mondta Kati, s az ablakra mutatott, hol virágokat kezdett már rajzolni az est, legalább a fejed alá vigyél valamit.

– Sajnálsz? – kérdeztem, és a díványról egy kispárnát a hónom alá vágtam.

– Persze – mondta Kati –, a fácányosi akolban sok a szalma, ott el is alhatsz, de én visszamegyek mondta az ajtóban –, mert kifut a tej.

Így hát elindultam, s – őszintén szólva – a bizonyítványról a vándorlás első perceiben meg is feledkeztem. A város lassan elfogyott, a mezei úton ropogni kezdett a hó, és a vacsoracsillag olyan szúrósan nézett rám, hogy belereszkettem.

A fácányosi akol nagy volt és már sötét, de a szalma ott volt, és én jó mélyen belevackoltam. Kicsit zizegett a szalma, de azután elcsendesedett. Fejem alatt a kispárna, körülöttem csend. Az akol nagy, nyitott száján túl látszott a város égre vert fénye s azon túl a csillagok. A szalma, a három ing és két szvetter, a kispárna otthoni szaga, az eseménydús nap elbágyasztottak.

Holnap majd tovább megyek – gondoltam, aztán puhán betakart az álom...

... aztán egyszerre felébredtem. Moccanás nélkül néztem a sötétséget. Csak a szívem dobogott, és az egerek mászkálnak zizegve a szalmában. S ekkor a gerendán vészesen elrikoltotta magát egy bagoly. A dermedt éjszaka megmozdult, a csillagok reszketni kezdtek az égen, s én összehúztam magam, mert valami kimondhatatlan rém járt az éjszakában, és jeges kezébe vette tízéves szívemet. És távol valahol ropogni kezdett a hó.

– Jaj! Talán zsványok? Itt akarnak osztozni a rablott pénzen, aztán észrevesznek és megölnek.

Az akol szájában egy lámpa kezdett himbálózni, szelíd fénye mintha a földön keresett volna valamit, aztán a magasba emelkedett, mint a megváltás betlehemi csillaga.

– Pista, Pista fiam...

– Tessék, édesapám.

És mentünk haza szóltanul. A lámpát apám eloltotta, keze meleg volt, az éjszaka világos, pedig csak úgy magukban tündököltek a csillagok.

(1953)

(Megjelent az Új Ember 1953. december 6-i számában. 1962-ben Fekete István beleszerkesztette az Őszi vásár című kötetbe, majd megjelent a Ködös utak (1979), Zsong az erdő (1988), Régi karácsony (1994) és Sárgaréz patkók (2007) című kötetekben is.)

1., A cserkész egyeneslelkű és feltétlenül igazat mond.

Ezen a héten egy **régi fényképet** küldök, mely kapcsolódik az ebben a hónapban középpontba állított cserkésztvényünkhöz.

Gondold végig az emlékeidet és/vagy nézd végig a saját fényképeidet! Van köztük olyan, amely erről a törvényünkről szól? Emlékszel a helyzetre, az ott elhangzott mondatokra?

Milyen fényképet tudnál elképzelni a küldött helyet? Mit kellene tenni a képen lévőknek ahhoz, hogy egyértelmű legyen az üzenet?

Te mit tettél legutóbb, amivel egyértelművé tetted, hogy Te e szerint élsz?

Mit fogsz tenni a héten, amivel egyértelművé teszed, hogy Te e szerint élsz?

Hp

Kedves Cserkésztestvérem!

Az eredeti tervek szerint ezen a héten került volna megrendezésre az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus, Budapesten. Bár az eseményt a világjárvány miatt elhalasztották egy évvel, ezen a héten több módon is tisztelgünk a kongresszus előtt.

- Most tartják az [Ars Sacra fesztivált](#), „Minden forrásom belőled fakad!” (Zsolt 87,7) mottóval,
- valamint itt, a NEKtárban megosztjuk Veletek a kongresszusi szervezők által készített online előtalálkozó anyagait. Nézzetek bele!

Ide kattintva éritek el Nektek készített gyűjteményünk: [A világ bezárult, a szívünk kitárult.](#)

Jó munkát Jézusért!

Kedves Cserkésztestvérem!

Az elmúlt hét különleges időszak volt. Ha minden az eredeti tervek szerint alakul, ekkor vettünk volna részt közösen az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson a magyar fővárosban, ahol Ferenc pápával is találkozhattunk volna.

Mindez azonban másként alakult. Mégis megemlékezve erről a hétről, s egyben folytatva lelki készülletünket, a világ számos pontjáról érkezett videóüzenetekkel gazdagodhattunk. A múlt héten már néhányat láthattatok belőle – most küldjük a teljes csokrot! Érdeemes belenézni.

[A világ bezárult, a szívünk kitárult – Online előtalálkozót rendeznek a NEK jegyében](#)

csodaszép hetet
és Jó munkát Jézusért!

Kedves Cserkészek!

A Táborkereszt egyházi elnökeként csak köszönettel tudok gondolni arra a hatalmas munkára, amit a NEK 2021 önkénteseiként, a szervezők irányításával végezni fogtok! Figyeljete a szervezőkre! A vírus eddig minden személyes találkozásunkat áthúzta, így a Húsvét utánit, vagy épp az augusztus 20-i körmenetet. A hátralévő szűk egy évben havi, olykor heti rendszerességgel küldök nektek, többnyire lelki anyagokat. Ti majd önkéntes munkátokkal az MCSSZ Táborkeresztet képviselitek. Vezetőtöket, Lendvay Endre cst. testvérünket a Táborkereszt kérte föl erre a hatalmas feladatra. Az MCSSZ vezetői elfogadták, a Magyar Katolikus Egyház NEK 2021 szervezői tudomásul vették. Ez a folyamat négy éve kezdődött, a NEK2020 első hírére. Abban a pillanatban "riadóztattam" a Táborkereszt papságát(80-100 atya és hitoktató), hívtam a föl az MCSSZ figyelmét, és vettem föl a kapcsolatot Fábry Kornél atyával, a kinevezett szervezővel. Azonnal felkínáltam a cserkészek közreműködését. Már négy éve a Táborkereszt Egyházi Konvent akkori találkozásán vetített bemutatót tartott Fábry Kornél atya. Amikor pedig Mohos Gábor püspök atya is beállt a munkába, őt is fölkerestem, egyeztettem. Hozzájárultak, hogy a mi megkülönböztető, rendezői ruhánk a cserkészuha legyen!

Mi volt az álmom? Hogy az áldoztatókat cserkészuhas cserkészek kísérjék; hogy az események sarokpontjain cserkészuhas cserkészek segítsék az ünneplőket. Ezt látják az egyházi és állami vezetők. Látják, és az egész világra sugározzák a televíziók. Ennél jobb ingyen "reklámot" a hazai és a világ cserkészetének nem tudok elképzelni, minthogy látnak bennünket segíteni! Csak gondoljátok el; hétszáz áldoztató lesz több eseményen, hétszáz fehér zászlós kísérővel! Hány lesz ebből a cserkészuhas cserkész?! Láttam erre jó példát Szombathelyen, a több ezres Szent Márton misén, majd rá két évre Brenner János boldoggá avatásakor. A III.kerület cserkészei mindkettőn kiválóan működtek. Akik csak ott voltak, vitték a cserkészet jó hírét. Fontos a szervezés, a logisztika, a felkészítés minden körülményre, de fontosabb a belső. Mindkettőre haladékot kaptunk a vírustól. Szeretnék, szeretnék nektek ez utóbbiban is segíteni. Zelliger Erzsébet néni, a Táborkereszt ügyvezető elnöke, hetente küldi a kétezer év

52.
NEMZETKÖZI
EUCHARISZTIKUS
KONGRESSZUS
BUDAPEST | 2020.
szeptember 13-20.

“ Minden forrásom
belőled fakad! Zsolt 87,7

eucharisztikus szentjeinek rövid történeteit.

A NEK2021 vezetése éppen ma hirdette meg a Katolikus Katekizmus napi olvasását - a Kongresszusig.

Jómagam a hátralévő szűk tizenkét hónapban, "A szentségimádás iskolája" 12 előadásából küldök havi és heti rövid gondolatokat. Kérem fogadjátok szeretettel.

A nagy feladathoz Jm!

Kispál György cst. a Táborkereszt egyházi elnöke

